

Krav og efter den almindelige Opfattelse skulde have været underkastet Nævningers Paakendelse, og den saa efter dette Forslag, der kalder sig en Reform, ikke bliver underkastet Nævningers Paakendelse, men kommer under de sædvanlige Retters Paakendelse, saa kunne De være visse paa, at man vil sige, at dette var en Reform, der ikke var paakrævet af Befolkningen. For saa yidt er jeg enig med det ærede Medlem.

Ellinger: Jeg tror, at man maa sige, at der ikke i Befolkningen er nogen som helst virkelig Trang til en Retsreform. Det er muligt, at naar Befolkningen kommer til at se Virkningen af de Nævninger, som her ere foreslaaede, vil man blive misfornøjet med disse Nævninger, og der vil maaske komme Trang til at faa nogle andre Nævninger. Men ganske kort Tid efter vil man ogsaa være misfornøjet med disse.

Den ærede Ordfører mente før, at han, om jeg saa maa sige, havde revet det ærede Medlem fra Kalundborg (Krabbe) af Pinden, eller hvad det nu var for et Udtryk, han brugte. Jeg tror, det ærede Medlem kunde have Lyst til ogsaa at rive sig selv ned fra den Plads, han har, nemlig som Ordfører. Det ærede Medlem er nemlig ganske sikkert enig med det ærede Medlem fra Kalundborg som ogsaa med mig i, at de Reformere, man her virkelig gennemfører ved Retsreformen, kunde man have faaet ved smaa Reformere paa det nuværende Grundlag, og saa kunde man maaske tilmed have undgaaet de mange uheldige Ting, som ere indførte i det nuværende Forslag.

Imidlertid, ved tidligere Lejligheder, saavel i Fjor som i Aar, har jeg argumenteret ud fra de Betragtninger, som det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) før nævnte, og at blive ved at gentage det er ganske overflødigt. Hvis vi alle her i Tinget kunde følge vore personlige Ønsker, nærer jeg ikke Tvivl om, at man vilde forlade dette Forslag og søge ad de mindre Reformers Vej at komme frem til en god Retsreform. Denne Reform her er ikke de Penge værd, den koster — det er jeg enig med det ærede Medlem fra Kalundborg (Krabbe) i —, og den medfører saa mange Gener, Byrder og Omkostninger for Befolkningen, at man ikke vil rose denne Rigsdag for at have vedtaget den. Men alt dette er noget, som kunde have Betydning i Fjor; men det har efter min Mening ikke saa megen Betydning i Aar, saaledes som Flertallet og Ministeren nu en Gang stille sig. Spørgsmaalet er, som jeg

har nævnt tidligere, i Virkeligheden kun dette: Skulle vi stryge Albertis Navn, eller skulle vi ikke? Og dertil maa jeg for mit Vedkommende sige: Ja, det skulle vi.

Chr. Reventlow: Da det foreliggende Forslag forelaa i Foraaret, stemte jeg imod det, dels fordi jeg ikke vilde være med til at give Alberti et parlamentarisk Tillidsvotum, dels af saglige Grunde. De sidste ekistere i samme Omfang endnu, og jeg agter derfor ogsaa ved denne Lejlighed at stemme imod Forslaget. Men jeg vil gerne hertil knytte en yderligere Bemærkning. Der er fra radikal og socialdemokratisk Side, særlig ude i Befolkningen, stadig hævdt, at de, der stemte imod det socialdemokratiske Forslag i Foraaret om en Undersøgelseskommission, stemte overhovedet mod en Undersøgelse af Albertis Forhold. Jeg skal hertil bemærke, at baade fra radikal og socialdemokratisk Side deltog man saglig i Forhandlingerne med Alberti om en Retsreform, forhandlede Spørgsmaalet sagligt med ham og gav ham derigennem det moralske Grundlag for at kunne faa en Retsreform, hvis han overhovedet kunde faa den gennemført. Der var ikke Tale om i alt Fald fra deres Side at afskære Forhandlingerne med ham paa Basis af, at han var uværdig til at modtage en Retsreform. Da han saa virkelig gennemførte Retsreformen i begge Ting, fik han derved et saa eklatant parlamentarisk Tillidsvotum, som han kunde faa. Herefter var saa Forslaget om en Undersøgelseskommission fremme her i Tinget. Det var paa det Tidspunkt ganske meningsløst at stille et saadant Forslag overfor en Mand, som havde faaet det største Tillidsvotum parlamentarisk set, en Minister overhovedet kunde faa. Jeg stemte derfor imod dette Forslag og gjorde det tillige, fordi det efter sin Form var ganske partiagitorisk og grundlovstridigt. Jeg har hørt, at et enkelt Medlem herinde har sagt i de sidste Dage, at han fortrød, at han havde været med til at stemme imod dette Forslag. Jeg vil sige for mit Vedkommende, at jeg fortryder det ikke; jeg vilde under de samme Omstændigheder gøre det samme igen.

Dinesen: Jeg er heller ikke enig med det ærede Medlem fra Kalundborg (Krabbe) i den Udlæggelse, han sidst fremsatte angaaende Spørgsmaalet om Befolkningens Trang til at se det foreliggende Forslag gennemført. Jeg vil derom bemærke, — min Bemærkning er ogsaa rettet til det